

Σεβασμιότατε

Κε εκπρόσωπε της Κυβέρνησης

Κε εκπρόσωπε της Βουλής των Ελλήνων

Κα Αντιπεριφερειάρχη Πιερίας

Κε Διοικητά της 24 ης τεθωρακισμένων Ταξιαρχίας (XXIV ΤΘ),

Κε Δήμαρχε Κατερίνης

Κε Δ/ντά της Αστυνομικής Δ/νσης Πιερίας

Κε Διοικητά της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας,

Κε Λιμενάρχη

Κοι Δ/ντες Α/θμιας και Β/θμιας Εκπαίδευσης

Κοι εκπρόσωποι στρατιωτικών, δικαστικών και λοιπών πολιτικών αρχών

Κυρίες και κύριοι

25η Μαρτίου

Τούτη τη μέρα οι λαοί

Τα μάτια τους με φως γεμίσαν,

Τούτη τη μέρα οι Θεοί

Της γης μας το δίκιο ευλογήσαν.

Μια μεγάλη μέρα για το έθνος μας. Η μέρα αυτή μας φέρνει μηνύματα ιερά.
Μηνύματα μεγάλα απ' τον ουρανό και τη γη. Μηνύματα ελευθερίας.

Δύο Ευαγγελισμοί σε μια μέρα. Ο ένας για τον ερχομό του Θεανθρώπου,
που με τη θυσία του θα οδηγήσει στη Λύτρωση τους ανθρώπους, ο άλλος για
τον ερχομό της Λευτεριάς.

Τετρακόσια χρόνια πικρή και αβάσταχτη σκλαβιά, αλλά η φλόγα της λευτεριάς έκαιγε άσβεστη στα βάθη της ψυχής του λαού.

«Μόνο ένα δώρο λαχταρούν τα μάτια μου και κλαίνε, ατίμητο

στ' ατίμητα ελευτεριά το λένε»

Και ήρθε ο καιρός που η φλόγα θέριασε και φούντωσε και ξέσπασε η επανάσταση στις 25 του Μάρτη του 1821.

Μέσα στο σκοτεινό, πολιτικό κλίμα, που επικρατούσε την περίοδο εκείνη στην Ευρώπη, ύψωσαν τη σημαία της ελευθερίας **οι αγωνιστές του 21'**. Δεν είχαν μονάχα να παλέψουν, μια χούφτα αυτοί, ενάντια στη μεγάλη Οθωμανική Αυτοκρατορία, αλλά έπρεπε να λυγίσουν και την εχθρότητα των Μεγάλων δυνάμεων, που καθόριζαν όχι μόνο την τύχη της Ευρώπης, μα και του κόσμου όλου.

Λέει ο Μακρυγιάννης:...**Τώρα και μεις θα δοκιμάσουμε την τύχη μας. Οι αδύνατοι με τους δυνατούς. Και αν πεθάνουμε, θα πεθάνουμε για την πατρίδα, για τη θρησκεία, για το γένος.**

Ποια ήταν τα μέσα που είχαν στη διάθεσή τους οι ηρωικοί εκείνοι αγωνιστές; Λιγοστά ασφαλώς. **Σαράντα παλικάρια από τη Λιβαδειά _ Η Δέσπω κάνει πόλεμο με νύφες και μ' αγγόνια.**

Είχαν όμως κάτι πολύ σπουδαιότερο μες στην καρδιά τους: Την απόφαση και το φλογερό πάθος για τη λευτεριά.

«Θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία» λέει ο Κάλβος.

Η επανάσταση του 21, ήταν κύρια αγώνας εθνικοαπελευθερωτικός. Αγώνας του λαού ενάντια στον Τούρκο δυνάστη, ενάντια στις καταπιέσεις, τις διώξεις, τα βασανιστήρια, τις σφαγές και τις λεηλασίες, τη βία, το παιδομάζωμα, την

καταδίκη στην αγραμματοσύνη και την εξαθλίωση. Ήταν αγώνας για ελεύθερη ζωή.

Ως Έλληνες δεν αγαπήσαμε ποτέ τον πόλεμο. Αγαπούσαμε όμως πάντα την Ελευθερία.

«κι όποιος συλλογάται ελεύθερα, συλλογάται καλά»

Κι όμως ο ελληνικός λαός δε φοβήθηκε, δεν έχασε το κουράγιο του. Αιώνες σκλαβιάς δεν κατάφεραν να τον δαμάσουν. Οι Τούρκοι με κάθε τρόπο προσπάθησαν να χάσουν οι Έλληνες την εθνική τους ταυτότητα. Δεν κατάφεραν το σκοπό τους. Στα χωριά οι παππάδες διατηρούσαν τη φλόγα του χριστιανισμού αναμμένη και στα βουνά οι κλεφταρματωλοί χόρευαν και πολεμούσαν σαν σε γιορτή. Οι αγωνιστές πολεμούσαν με την πεποίθηση πως τη λευτεριά θα την κερδίσουν μονάχα με τους δικούς τους αγώνες.

Από τα πρώτα Χρόνια της σκλαβιάς δεν έλειπαν οι τοπικές εξεγέρσεις και πράξεις αντίστασης. Οι αγώνες της κλεφτουριάς, των Σουλιωτών και της Μάνης, το «Κρυφό σχολειό» τ' αθάνατο δημοτικό τραγούδι, οι δάσκαλοι του γένους.

Μεγάλη επίσης η προσφορά του **Ρήγα** που με τη δράση του και το έργο του ορθώνεται μια από τις μεγαλύτερες νεοελληνικές διάνοιες. **Ο «θούριός»** του στάθηκε η έκφραση των πόθων και των ελπίδων ενός ολόκληρου λαού. Νέοι, γέροι, γυναίκες και παιδιά τον είχαν φυλαχτό κομπόδεμα στον κόρφο τους και τραγούδι στα χείλη τους την ώρα της μάχης και της δουλείας.

Γιατί πραγματική ήττα υπάρχει όταν την αποδέχεται η ψυχή.

«Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή, παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή».

Το 1814 ιδρύεται στην Οδησό της Ρωσίας, η φιλική Εταιρεία από τους: Εμμανουήλ Ξάνθο, Αθανάσιο Τσακάλωφ και Νικόλαο Σκουφά.

Η φιλική Εταιρεία πρόβαλε απ' την ίδρυσή της και επέβαλε τη νέα ιδέα ότι οι Έλληνες έπρεπε να παύσουν να περιμένουν μάταια την απελευθέρωση

τους από τους ξένους, ότι όφειλαν και μπορούσαν να την επιτύχουν με τις δικές τους μόνο δυνάμεις, υπό την προϋπόθεση ότι θα είχε προηγηθεί η ένωση των ομογενών και η πειθάρχησή τους σε μια κεντρική ηγεσία.

Και γράφτηκαν τότε οι λαμπρότερες σελίδες της Ελληνικής Ιστορίας. Και δημιουργήθηκαν οι σημαντικότεροι σταθμοί του έθνους. **Το Δραγατσάνι, το Βαλτέτσι, το Πέτα, και τα Δερβενάκια, η Αλαμάνα κι η Γραβιά, τα Ψαρά και το Μεσολόγγι** τα πιο μεγάλα τρόπαια νίκης. Ο Κολοκοτρώνης κι Ο Διάκος, ο Παπαφλέσσας κι ο Καραϊσκάκης, ο Μιαούλης, ο Κανάρης, ο Μακρυγιάννης και τόσοι άλλοι, οι πιο λαμπρές μορφές του αγώνα.

Είναι εύλογο να γεννηθεί μέσα μας η απορία: Μια χούφτα Έλληνες κατόρθωσαν να βάλουν κάτω μια ολόκληρη αυτοκρατορία;

Απαντάει ο ίδιος ο Κολοκοτρώνης στην Πνύκα το 1838, **«Όταν αποφασίσαμε να κάμομε την επανάσταση δε συλλογιστήκαμε ούτε πόσοι είμεθα, ούτε πως δεν έχουμε άρματα, ούτε πως οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τις πόλεις, αλλά σαν μια βροχή έπεσε σ' όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας και όλοι, και οι κληρικοί και οι προεστοί και οι καπεταναίοι, και οι πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμε σ' αυτό το σκοπό και εκάμαμε την επανάσταση.»**

Ιερό το γεγονός της ανάστασης του γένους από τον Τουρκικό ζυγό, ιερό το μήνυμα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Ένα μεγάλο μήνυμα έφερε ο Αρχάγγελος στην Παναγία και στην ανθρωπότητα. Τη γέννηση Του σωτήρα που θα σώσει τον κόσμο από την αμαρτία.

Μόνο όταν οι έννοιες της Θρησκείας και της Πατρίδας είναι ενωμένες στον άνθρωπο, τότε μόνο ένα έθνος θα προοδεύσει.

«Σε σας μένει» ήταν τα τελευταία λόγια του γέρου του Μοριά

«να είσαστε και να στολίσετε το τόπο που εμείς ελευθερώσαμε. Και για να γίνει τούτο πρέπει να έχετε σα θεμέλιο της Πολιτείας την ομόνοια, τη Θρησκεία και τη φρόνιμη Ελευθερία»

Δόξα στο Αθάνατο 21'